

af Vndringsforlaget være uden Betydning, thi dette tvinger man mig ikke til, jeg agter ikke at gjøre det. Det forekommer mig at være soleklart i Statskassens Interesse, at naar en Bygning, som hidtil har været benyttet umiddelbart af Staten, ved Udsaaede forsvinder, og der ikke er nogen Assurancefum til at bygge den op for, men der ved Siden deraf findes et andet Stykke af en Bygning, som tidligere kun har tjent til Bortleie, og som kan erstatte den forsvundne Bygning, denne Bygningsdel da træder i Stedet for den forsvundne Bygning. Naar Udvalgets Flertal i sin Betænkning har villet godtgjøre, at en saadan Disposition over en Bygning kun kan finde Sted med Lovgivningsmagtens Samtykke, saa skylder Flertallet Deres for, at noget Saadant hidtil har været anset for fornødent. Hvad selve disse Bygninger angaar, skal jeg blot minde om, at en Del af Bygningerne paa Tøgersborg jo ere komne i Finantsministeriets Haand ved en fri Overdragelse fra Krigsministeriet, uden at der har været Spørgsmaal om, at denne Overdragelse krævede Lovgivningsmagtens Samtykke. Nu vil man uden videre gjøre gjældende, at en Overlevering af en saadan Bygning til Krigsministeriets Brug kræver Lovgivningsmagtens Samtykke; jeg forstaaer ikke ret, hvorledes man kommer til denne Betragtning. — Under Nr. 2 er der stillet Forslag om, at Udgifterne ved Salg af Skoveffetter paa Domænerne skulle forhøjes med 1,000 Kr. og Indtægterne samtidigt forhøjes med 15,000 Kr. Ja, dersom jeg kunde dese Udvalgets Flertals Formening om, at man ved at anvende 1,000 Kr. mere til Befjendtgjørelser af Skovauktioner kunde indvinde 15,000 Kr. mere i Salgsudbytte, skulde jeg være særdeles villig til at benytte disse 1,000 Kr. paa den Maade, som Flertallet har paatænt; men jeg er overbevist om, at Resultatet vilde være det, at man bortgav eller anvendte de 1,000 Kr. uden at faae 1,000 Øre i Vebelag ved en forhøjet Salgspris. Det forholder sig jo ikke, som af Udvalgets Flertal i Betænkningen angivet, eller rettere, som man kunde forledes til at tro ved at læse, hvad der i Betænkningen er anført, at Finantsministeriet kun har indhentet Skovbestyrernes Erklæring om, paa hvilken Maade Befjendtgjørelsen af Skovauktionerne hidtil har fundet Sted; man har tillige spurgt Bedkommende om, hvorvidt de ansaa det for ønskeligt, at der heri fandt nogen Forandring Sted, og da hvilken. Erklæringerne gaa altsaa ikke alene ud paa, paa hvilken Maade Befjendtgjørelserne hidtil have fundet Sted, men ogsaa ud paa, at den hidtidige Befjendtgjørelsesmaade efter deres Overbevisning er fuldkommen fyldestgjørende. Naar der i Anledning af dette, som det forekommer mig, temmelig ubetydelige Spørgsmaal er blevet gjort gjældende, at her skulde der være en særlig Interesse for Befolkningen tilstede, maa jeg sige, at jeg aldrig har kunnet faae Die paa den; jeg

har ganske vist kunnet se, at der her kunde være en Reaktionsinteresse tilstede, men en Befolkningsinteresse har jeg aldrig kunnet se. Det er jo ganske klart, at selv om Befjendtgjørelserne ved nu kun at tilføres enkelte Blade, foruden ved Opflag paa Smedier og Kroer og ved paa sædvanlig Maade omfendte Plakater, ikke trænge igjennem til enhver Mand, som kunde antages at være Liebhaber ved Skovauktioner, saa staaer det jo de øvrige Blade i samme Kreds, som bedre maatte kunne naae ind til disse Afkroge, hvorhen de almindelige Befjendtgjørelser ikke naae, fuldstændigt frit for at optage disse Annoncer; der er kun Spørgsmaal om, hvorvidt de skulde have Betaling derved af Staten eller ikke, det er det hele Spørgsmaal. Imidlertid, dersom jeg kunde dele den Anskuelse, som Udvalgets Flertal har gjort til sin, at her foreligger et Spørgsmaal, der baade har Interesse for Befolkningen og tillige har Betydning for Statskassen, for Indtægterne af Domænerne, saa var det en Selsølgge, at Hensynet til, hvilke og hvor mange Blade der fik denne vistnok temmelig ubetydelige Indtægt af Annoncerne, ikke skulde afholde mig fra ogsaa at lade Befjendtgjørelserne tilflyde andre Blade end dem, der nu faae dem; men denne Anskuelse har jeg ikke. — Vndringsforlaget under Nr. 3 udgjør i Virkeligheden kun en Del af et fylldigere Forflag, som jeg senere skal komme til at omtale. Naar man ser hen til den Motivering, der saa vel i Betænkningen som af den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal er givet Vndringsforlaget under Nr. 4 tillige med det i Forbindelse med samme staaende Vndringsforlag under Nr. 131, saa forekommer det mig at være ganske klart, at der foreligger baade en Misforstaaelse af Bestemmelserne i Loven af 26de Marts 1870 og en Tilfidsættelse af disse Bestemmelser. Vndringsforlaget under Nr. 131 betragter jeg som et uberettiget Indgreb i Administrationens Ret til at disponere over Summer, der ere stillede til Disposition ved særlige Love, Lønningslove. Det gaar ud paa at afforte Halvdelen af en Lønning, som er fastsat ved en særlig Lønningslov, og dette er i mine Tanker fuldstændigt uberettiget. Vndringsforlaget under Nr. 4, som staaer i saa nye Forbindelse med det under Nr. 131, gaar ud paa at afforte en Del af de visse Indtægter, som have været tillagte det samme Embede. Jeg udtalte før, at Udvalgets Flertal efter min Mening har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse af Bestemmelserne i Loven af 26de Marts 1870 § 6. Det, som Lovens § 6 omtaler, er den for Embedet fastsatte Lønning; men Udvalget behandler Spørgsmaalet, som om der i Loven staaer: Embedsindtægter. Naar der altsaa i Loven af 26de Marts 1870 § 6 er bestemt, at naar en Embedsmand konstitueres i et andet Embede, uden tillige at varetage det Embede, han forlader, saa tilkommer der ham Halvdelen af begge Embeders Lønning,